

EL SANTÍSSIM CRIST

Tots saben que la imatge més representativa i podríem dir l'enssenya de la nostra confraria és el Sant Sepulcre.

Sense llevar-li importància, aquest any voldríem centrar el tema en l'altra peanya de la confraria: El Santíssim Crist:

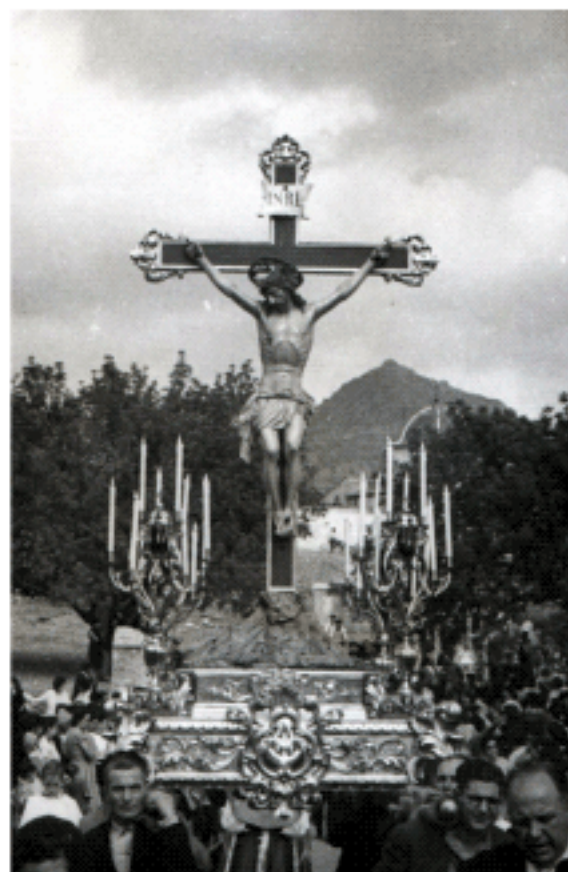
La imatge del Crist en la Creu, tant ple de sentit en el cristianisme, i pas previ a la resurrecció, peça clau per a les nostres creences.

De tota manera no pretenem escriure sobre els detalls de la mort i resurrecció de Crist, tasca pròpia de teòlegs, ni tan sols sobre la transcendència d'aquests fets. Sols intentem des de la confraria donar a conèixer algunes dades d'aquesta imatge, des del principi fins ara amb la seua restauració.

Basant-nos en el llibre d'actes de la Confraria, veiem que abans del 36 ja eixia un Crist en la Creu, en la processó del Dijous Sant, però no en peanya, sinò portat per tres confreres, i als peus d'Ell, l'alcalde de la processó, que cantava " *El Miserere*", tot cantant: " *A la Puríssima Sang de Jesucrist*".

És més avant, quan podem llegir a les actes:

" Desde el año 1949, y por iniciativa de D. Alvaro Capdevila Nebot en la procesión del Jueves Santo sale el Santísimo Cristo llevado en peana, (siendo los portadores jóvenes de S. Juan de Dios), lo cual reanimó mucho la piedad."

Baixant del Calvari any 1954

Caldria recordar qui eren aquests "joves", que segur que ens

venen al cap molts d'ells, però com que sempre ens deixariem algú, sols podem donar-los les gràcies per la seua tasca des de l'any 49 fins al 69 que es va deixar de fer-se.

Des d'aquesta primera eixida en processó, només caldrien 4 anys per a que el Crist tinguera peanya nova.

Era l'any 53 quan en renovar-se la junta i els clavaris de la confraria, s'acorda fer una nova peanya per al Crist, tal i com diu a l'acta:

“Se nombra una comisión compuesta por tres hombres, que junto con algunos miembros de la directiva y el rvd. Señor Cura se desplazarán a Valencia a visitar al escultor Rabasa u otros escultores. Los tres hombres nombrados son: Jose Mª Esbrí Salvador, Francisco Darós Orenga, y Joaquin Castelló García”.

En la següent acta podem llegir:

“... todos los reunidos vieron en una fotografía, la anda para el Santísimo Cristo, elegida por la comisión, quedando satisfechos por ser

un modelo artístico y precioso del escultor don José Rabasa, a su iluminación eléctrica, cuatro faroles morados, rodeados cada uno con seis cirios blancos y un foco que le da iluminación directa al Santísimo Cristo.

Se acordó el que se haga la Cruz para el Santísimo Cristo nueva ... viendo que el anda y demás complementos pueden subir de las veintitres mil pesetas y no disponiendo de fondos la cofradía, se acordó el hacer préstamos los cofrades, o donativos.”

Així, definitivament l'any 54, s'estrena l'actual peanya del Crist.

Cada any, en acabar les processons, el Crist es llevava de la creu de la peanya, per posar-lo a una creu més senzilla, presidint la sagristia. Aquests canvis contribuïen a fer més grans els forats que subjecten la imatge a la creu, per a evitar-ho, des de fa 5 anys el Crist està sempre en la creu de la peanya.

Pel que fa a l'escultura, la imatge policromada està realitzada

en escaiola mitjançant motles, la creu i els tres claus són de fusta. A l'interior el material està reforçat amb fibra d'espart, excepte les mans que tenen una armadura metàl·lica.

La policromia de l'escultura està aplicada directament al material, sense preparació prèvia, a base de veladures per aconseguir una tonalitat de pell d'una persona que ja és morta.

Tant l'escultura com la creu que desfilen en processó, aparentment perfectes, despertant l'admiració de la gent (com totes les imatges que desfilen en qualsevol processó) estaven molt deteriorades.

Presentaven clavills, pèrdues de material i de pintura, taques de pintura, brutícia (pols, cera, restes d'insectes,...) trencadures i estellaments. Açò fa que la confraria

es plantege encetar una tasca de

restauració d'imatges i peanyes. Hem començat pel Crist, tant l'escultura com la creu. El treball de restauració de la imatge l'ha realitzat na Rosario Falcó i el de la Creu en Carlos Rodríguez, donant-li la capa de pa d'or, a la creu, en Miguel Alepuz.

Els resultats han segut totalment satisfactoris. Ara seguirem, en la mesura que pugam, conservant i restaurant la peanya i el Sepulcre.